

עפ"ג 10329/09/21 - מדינת ישראל נגד סאמי סווחארה, אמיר סווחארה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס

עפ"ג 10329-09-21

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

המעוררת

נגד
המשיבים

1. סאמי סווחארה
2. אמיר סווחארה
שניהם ע"י ב"כ עו"ד כמאל זחאיקה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 11.7.21

בת"פ 59429-07-20.

כללי

1. המשיבים הורשעו, על יסוד הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות תקיפת שוטר, תקיפת עובד ציבור והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המשיב 1 הורשע גם בעבירת אימים. משיב 1 נדון ל - 350 שעות של"צ ומשיב 2 ל - 300 שעות של"צ. על כל אחד מהם הוטלו גם שני מאסרים מותנים ופיצוי לשני נפגעי העבירה בסך כולל של 1,000 ₪. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. המשיבים הינם אחים. ואלה המעשים: ביום 2.12.18, הגיע משיב 1 בליווי משיב 2 לקבלת טיפול רפואי בבית חולים הדסה הר הצופים, כשהוא פצוע ובכיסא גלגלים. המשיבים החלו לצעוק על פקידת הקבלה לאחר שנוצר לחץ בחדר המיון. מאבטח ניגש וניסה לדבר עם המשיבים ולהסביר להם שהמחשב תקול. בתגובה, דחף המשיב 1 את המאבטח בשתי ידיו ונתן לו מכת אגרוף בחזה. אנשים שהיו במקום ניסו להתערב ולהפריד בין המאבטח למשיבים שתקפו אותו. המשיבים התפרעו, דחפו ונתנו אגרופים ובעיטות לכל מי שהיה בקרבתם. שוטרת מג"ב ששהתה במקום, לבושה במדים אך לא בתפקיד, ניסתה להרחיק את המשיב 1 מהתגרה. משיב 1 דחף אותה בשתי ידיו בעוצמה, והשוטרת עפה על הרצפה. מעוצמת הנפילה, נפל אקדחה של השוטרת והיא נפצעה בגבה. משיב 1 המשיך להשתולל,

עמוד 1

היכה בידו על שלט הכוונה שהיה תלוי על קיר חדר המיון וגרם לו נזק. לאחר מספר דקות הגיעו שוטרים שהוזעקו למקום וניסו להשתלט על המשיבים. כשניגשו השוטרים לעכב את משיב 2 הוא דחף וקילל אותם. השוטרים השתמשו בכוח סביר על מנת להוריד את משיב 2 לרצפה ולאזוק אותו. כאשר הבחין משיב 1 שאחיו נאזק, קם מכיסא הגלגלים על מנת להפריע לשוטרים לבצע את המעצר. אחד השוטרים ביקש ממשיב 1 להירגע ולשבת, ואז דחף אותו משיב 1 בשתי ידיו. השוטר הדף את משיב 1 בחזרה לכיסאו. משיב 1 השתולל במקומו ואיים על השוטר ש"הוא לא ישכח אותו" ואם אחיו ייעצר "הוא יטפל בו". המשיב 1 המשיך להשתולל והשוטר הזהיר אותו כי אם לא יירגע יאלץ להשתמש באקדח טיזר. כתוצאה ממעשי המשיבים נפצע המאבטח באפו ובראשו ונזקק לטיפול. בנוסף, באה הפניה בפסק הדין לפסיקה לפיה, במקרים כאלה, יש צורך בתגובה עונשית הולמת.

טענות הצדדים

3. המערערת עותרת לקבלת הערעור ולהחמרה משמעותית בעונשם של המשיבים, כך שימוקמו בתחתית מתחם הענישה ויוטל על כל אחד מהם עונש של שישה חודשי מאסר בפועל. לעמדת המערערת, העונש שהוטל על המשיבים אינו הולם את חומרת העבירות בהן הורשעו. נטען, כי ציבור רב ומגוון פוקד את בתי החולים ומטבע הדברים, בדרך כלל, הביקור בבית החולים כרוך בלחץ, מתח ומצוקה של מבקריו. דווקא בזמנים ובנסיבות כאלה, ישנה חובה מוגברת להקפיד על הסדר, לשמור על הכללים והנהלים ובעיקר להגן את צוות בית החולים ויתר באי בית החולים מפני מעשי בריונות ואלימות כדוגמת האירוע דנן. תופעת האלימות בבתי החולים הפכה נפוצה והפסיקה קוראת להילחם בה בדרך של הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה.

עוד נטען, כי העבירות שביצעו המשיבים הן עבירות אלימות חמורות, מהן נשקפת סכנת חיים של ממש, ורק בדרך נס לא נגרם נזק לגוף ולנפש. שוטרת מג"ב ומאבטח נפגעו. השוטרת, נפלה ונחבלה בגבה והמאבטח נפצע באפו ובראשו. בנוסף, אקדחה של השוטרת הופל לרצפה ויכול היה להיפלט ממנו כדור. לפיכך, נדרשת ענישה משמעותית ומרתיעה של מאסר בפועל. לעמדת המערערת, מתחם העונש הראוי מתחיל במספר חודשי מאסר בפועל ולא במספר חודשי עבודות שירות, כפי שקבע בית משפט קמא.

4. המערערת טוענת עוד, כי טעה בית משפט קמא בקבעו כי נסיבות העניין מצדיקות חריגה לקולה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום. נטען כי התסקירים אינם מלמדים על שיקום, אלא על כך שהמשיבים לקחו אחריות על העבירות והביעו רצון מסוים להשתקם ולהשתלב בהליך טיפולי. הם לא עברו הליך טיפולי בשירות המבחן ולשניהם נטיות אימפולסיביות ותוקפניות, כך שלא ניתן לקבוע כי הם השתקמו או כי קיים סיכוי של ממש שישתקמו באופן המצדיק סטייה לקולה ממתחם הענישה. לעמדת המערערת, ראוי כי שיקולי הרתעת הרבים וההגנה על הציבור מפני המסוכנות הנשקפת מהמשיבים יקבלו משקל משמעותי יותר במסגרת גזר הדין ואין מנוס מהטלת מאסר בפועל.

ב"כ המשיבים טען כי איש מאנשי הצוות הרפואי לא היה מעורב באירוע אלא איש ביטחון. בית משפט קמא עיין בסרטונים ובהתאם נתן החלטתו. המערערת לא ביקשה לעכב את ביצוע גזר הדין כאשר האירוע התרחש לפני שלוש

שנים. למשיבים אין עבר פלילי ולא הסתבכו באירוע פלילי מאז אותו אירוע. איש מהמעורבים לא נזקק לטיפול רפואי. נערך גם הסכם סולחה בין המשיבים לבין המאבטח ושולם לו סכום מכובד (₪ 20,000). על כן, יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

5. תסקירי שירות המבחן שנערכו בעניינם של המשיבים, דומים מאוד בתוכם. משיב 1 בן 22 שנים ומשיב 2 בן 23. שניהם רווקים, ללא הרשעות קודמות. בנוגע לעבירות דנן, כל אחד מהמשיבים לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. שירות המבחן התרשם כי התנהגותם האלימה באירוע אינה מאפיינת את התנהלותם בדרך כלל. עם זאת הוערך, ביחס לכל אחד מהם, כי במצבי לחץ הוא עלול לפעול בצורה אימפולסיבית ואלימה, תוך קושי בשליטה עצמית וקושי לבחון את השלכות מעשיו ופגיעתם באחרים. הומלץ להטיל על כל אחד מהם עונש של"צ בהיקף של 200 שעות ומאסר מותנה.

דין

6. מעשיהם של המשיבים חמורים. מדובר בתקיפה בצוותא של עובדי ציבור ושוטרים בתוך בית חולים שגרמה חבלות לנפגעים וכלל גם השמעת איומים. בית משפט קמא עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ועל התפשטות מדאיגה של תופעה של תקיפת אנשי צוות רפואי על רקע חוסר שביעות רצון של מטופלים ובני משפחותיהם מהטיפול, שגוברת ככל שגדל העומס המוטל על הצוותים הרפואיים, באופן המחייב הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה.

מהנסיבות דנן עולה כי במהלך האירוע היו למשיבים הזדמנויות שונות לחדול ממעשיהם, אך הם בחרו להמשיך בהתנהגותם האלימה שהלכה והתרחבה למעגל נוסף, כלפי השוטרים שבאו להשליט סדר ולקטוע את האירוע. בית משפט קמא קבע כי מסרטון האירוע עולה כי בחדר המיון היו אנשים רבים, בכללם, חולים ומלוויהם, אשר בנקל יכלו להיפגע גם הם כתוצאה מהאלימות שהפגינו המשיבים. עם זאת, בית משפט קמא חרג לקולה ממתחם הענישה הנוהג, המתחיל ממספר חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות. בכך, העדיף בית משפט קמא שיקולי שיקום בעניינם של המשיבים, בהתחשב בגילם הצעיר, על סף הקטינות בעת ביצוע העבירות, העדר הרשעות קודמות, תפקוד נורמטיבי לפני ואחרי העבירות, עריכת סולחה בין המשיבים לבין המאבטח שנפגע, הודאתם, קבלת אחריות והבעת חרטה. אכן, מדובר בשיקולים נכבדים לקולה, אך מקומם הנכון הוא בגזירת העונש בתוך מתחם הענישה ולא בחריגה ממנו.

למרות שחומרת העבירות מצדיקה עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות החלטנו לא להטיל על המשיבים עונש זה, בהתחשב בכך שערכאת ערעור אינה ממצה את הדין ובנסיבות בהן המשיבים סיימו זה מכבר לבצע את השל"צ. מעצרים של המשיבים וניהול ההליך היווה גורם מרתיע, כעולה מתסקירי שירות המבחן שראה בתהליך שעברו השניים

מעת מעצרים משום הליך שיקום. השניים, נעדרו עבר פלילי, לא הסתבכו בפלילים ממועד ביצעו העבירה ואינם מעורבים בחברה עבריינית או שולית (על מדיניות ענישה בעבירה מסוג זה בתקיפה בבית חולים ובחינה של שיקולי שיקום, ראו: עפ 3526/20 דוד זגורי נ' מדינת ישראל, פסקאות 7-8 (28.1.21)).

לצד זאת מצאנו כי יש להתערב בקנס שקבע בית משפט קמא ולהגדילו לסך של 6,000 ₪ על כל אחד מהם, או 45 ימי מאסר. הקנס ישולם עד 1/4/22.

ניתן היום, יב' באדר ב', תשפ"ב, 15 במרץ, 2022, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיבים והמשיבים בעצמם.

מרים ליפשיץ פריבס, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, אב"ד, סגן
נשיא